

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XLV. Quomodo agere debeat Confessarius cum iis, qui in
oratione perpetuis anguntur scrupulis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

si plures adeant, quorum placita expiscentur. *Ita*, ne scrupulosus cum confessario multum agade scrupulis: neque confessarius veteres scrupulos tangat; sed adhortetur illum, ut scrupulos discuperare v. g. tali cultro & non alio scendendum panem, &c. Confessionem veterem peccatorum non esse repetendam. *Ita Sarasa hic à n. 36.*

CONFERTIA XLV.

Quomodo agere debeat Confessarius cum iis, qui in oratione perpetuis anguntur scrupulis.

61. **R**esp. Severè illis probibeat, ne quidquam repetant, sive bene sive male recitasse sibi videantur. 2. Revocet illis in memoriam, quod eti communior & verior sit sententia Theologorum etiam internam attentionem requirentium, probabilis tamen etiam, quamque tutò secundum *Lamannum* & *Lessium* sequi possit, sit sententia *Nayam* & *aliorum*, nullam attentionem internam requiringantium, sed externam tantum, quæ omnem actionem incompossibilem cum attentione interna excludat, licet animo voluntariè quis distrahit: quanto minus ergo involuntariæ distractiones (quales plerumque ejusmodi scrupulosi patiuntur) obstant obligationi ad recitandas horas canonicas adimplendæ? 3. Suadeat, ut, si fieri possit, cum socio eas recitent: sic enim partim exemplo, partim pudore retrahentur à repetitione verborum semel prolatorum. 4. Ostendat illis, quā primum finem per scrupulos suos intentum obtinent hujusmodi repetitione: quid enim aliud querunt?

nisi ut debitam Deo reverentiam exhibeant, sicque magis eidem placeant; atqui per crebras adeò repetitiones contrarium potius effici, vel ipsum rationis lumen dictat. *Quis enim inter homines oratorem de laudibus Regis aut Principis in ejus præsentia dicaturum, si eadem semper verba repetet, non offensam potius Regis aut Principis, quām gratiam promeritum credat? & potestne quispiam sibi promittere, se in repetitione non æquē, vel magis distractiones passurum; itaque scrupulosus sincero animo ad Deum per orationem confugiat, ejusque contra dæmonis versutias & insultus, auxilium imploret: præsentissima hæc est medicina. Qua ipsa arte ad superandam importunissimi hostis vafritem usus est David. Contristatus sum, inquit, in exercitatione mea, & conturbatus sum à voce inimici. Quid deinde? ecce elongavi fugiens & mansi in solitudine (precibus nim: intentus & Deo) ut quid? Expectabam eum, qui salvum me fecit & pusillanimitate spiritus & tempestate.*

CONFERENTIA XLVI.

Quid sit Stimulus Conscientiæ?

62. *Q*uid propriè stimulus Conscientiæ sit, à nmine haec tenus (quantum scio) clariùs aut elegantiūs descriptus est, quām à P. Antonio de Sarasa; cuius proinde verbis rem totam, ut ajunt, ab ovo incipiamus, atque ordine quo geruntur ius omnia, singula prosequamur.

RESOLUTIO: Quam primū peccandi se se offert opportunitas, illico suboriri tibi senties meum quemdam animi, quo evidenter judicas, tibi que-